

การศึกษาวิจัย เรื่อง แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเที่ยวชมวัดและพิพิธภัณฑ์
กรณีศึกษา: วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นการศึกษาวิจัย
ในเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาว
ไทยในการเที่ยวชมวัดและพิพิธภัณฑ์ 2) ศึกษาระดับแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเที่ยว
ชมวัดและพิพิธภัณฑ์ 3) เปรียบเทียบระดับแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเที่ยวชมวัดและ
พิพิธภัณฑ์จำแนกตามตัวแปรเพศและอายุ และ 4) ศึกษาข้อเสนอแนะ ความต้องการ และข้อควร
ปรับปรุงเพื่อ จูงใจนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเที่ยวชมวัดและพิพิธภัณฑ์ โดยมีสมมุติฐานการ
วิจัย คือเพศ และอายุที่แตกต่างกันมีระดับแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าชมวัดและ
พิพิธภัณฑ์ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวน 400 คน โดยได้เลือกการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
โดยไม่ใช้หลักความน่าจะเป็นในการสุ่ม (Nonprobability Sampling) โดยใช้วิธีการสุ่มแบบตาม
สะดวก (Convenient Random Sampling) โดยเก็บกลุ่มตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มา
เที่ยวชมวัดและพิพิธภัณฑ์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับ
ข้อมูลส่วนบุคคล พฤติกรรม แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเที่ยวชมวัดและพิพิธภัณฑ์
และความคิดเห็นข้อเสนอแนะในด้านอื่นๆ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว ระดับแรงจูงใจ พฤติกรรม โดยหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเที่ยวชมวัดและพิพิธภัณฑสถาน ตามตัวแปร เพศ โดยใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าที (t-test) และเปรียบเทียบแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเที่ยวชมวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารและพิพิธภัณฑสถาน อำเภอมะนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตามตัวแปร อายุ โดยใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างค่าเอฟ (F-test)

สำหรับผลการศึกษา พบว่าระดับแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเที่ยวชมวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร ที่มีเพศแตกต่างกันโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีผลสอดคล้องกัน คือไม่แตกต่างกันทุกด้าน และระดับแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเที่ยวชมวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร ที่มีอายุแตกต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความสามารถในการเข้าถึงแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผลการศึกษาระดับแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการเที่ยวชมวัดและพิพิธภัณฑสถาน ที่มีเพศ และอายุแตกต่างกัน พบว่าโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีผลสอดคล้องกันคือไม่แตกต่างกันทุกด้าน

ข้อเสนอแนะ ความต้องการ และข้อควรปรับปรุงที่มีต่อการเที่ยวชมวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารและพิพิธภัณฑสถานมีดังนี้ ด้านสถานที่ ควรมีป้ายประชาสัมพันธ์บอกทางให้ประชาชนได้ทราบอย่างละเอียด ควรเพิ่มแสงสว่างของสถานที่ ควรมีที่จอดรถและที่ทิ้งขยะที่เพียงพอ ควรสร้างห้องน้ำ ไว้บริการนักท่องเที่ยวให้เพียงพอและดูแลความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ ควรมีชั้นวางรองเท้าไว้บริการ ควรปลูกต้นไม้ในวัดให้มากกว่านี้ และมีพื้นที่น้อยเกินไป ด้านการบริการ ควรมีเวลาเปิด – ปิด มีระบบความปลอดภัยของสิ่งของให้มากกว่านี้ มีสิ่งดึงดูดใจน้อยเกินไป ควรมีพระพุทธรูปหรือของเก่าให้มากกว่านี้ ควรมีป้ายบอกชื่อวัตถุโบราณแต่ละชิ้นให้มากกว่านี้ ควรมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำควรเปิดโบสถ์ให้ประชาชนได้เข้าไปเยี่ยมชมทุกวัน ด้านการประชาสัมพันธ์ ควรมีแผ่นพับหรือประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้มากกว่านี้ ควรมีการอธิบายรายละเอียดในพิพิธภัณฑสถานให้มากกว่านี้ ควรเสนอให้วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหารเป็นมรดกโลก

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาเที่ยวชมวัดและพิพิธภัณฑสถาน เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจมากที่สุด

This research on the satisfaction of Thai tourists exploring the temple and the museum at Wat Phra Mahathat Woramahawiharn, Amphur Muang, Nakhon Si Thammarat Province, is a quantitative study. The objectives of the study are as follows: 1) study motivation of Thai tourists in the temple and museum tour 2) study the behavior of Thai tourists exploring the Temple and Museum, 3) compare levels of motivation of Thai tourists in the temple and museum tour by sex and age variables, and 4) study the recommendation and proposal to improve the temple and museum to attract Thai tourists in the temple and museum tour. The research hypothesis is that gender and age of Thai tourists influence different motivation to visit the temple and museum.

The sample used in this study comprises 400 people selected randomly by Convenient Random Sampling. The sample consisted of Thai tourists who toured the temple and museum.

The main tool used to collect data is a survey (Questionnaire) regarding personal data, behavior, motivation of Thai tourists to explore the temple and museum and the other comments and suggestions.

Analysis of data on personal status, the motivation level and behavior was done by percentage (Percentage) Average (Mean) values of standard deviation (Standard

Deviation) and comparison motives of tourists in the Thai temple and museum tour were derived by gender variables using different statistical tests. Different values (t-test) and comparison motives of tourists in Thailand, Wat Phra Mahathat Woramahawiharn tour and museum, Amphur Muang Nakhon Si Thammarat Province were derived by using the variable age. Finding the difference was done by test statistic F-value (F-test).

The study found that the motivation level of Thai tourists to explore Wat Phra Mahathat Woramahawiharn, was not influenced by sex difference. Given the experience over that, consistent effect is not different at all aspects. Motivation levels of Thai tourists to explore the Wat Phra Mahathat Woramahawiharn was not affected by age difference. The overview is not different. Given the experience that there is more access to different levels of statistical significance at 0.01 and the study of motivation level of Thai tourists in the temple and museum tour with gender and age differences, the overview found no difference. Given the experience over that, effect is consistently not different.

Through the study, suggestions, needs and recommendations for improvements were derived. A tour to Wat Phra Mahathat Woramahawiharn and museums will be beneficial if there are more signs in places around the temple area to tell the ways and some more light for the brightness of the places. There should be more parking areas, more waste disposals and more convenient toilets which are cleaned regularly. More shoe racks service is needed. Trees should be planted around the temple areas for shade. For the services, there should be a sign for opening – closing time. In the museum, there should be more safety system. There should be more antiques and Buddha images, more signs to give names and more information for each antiques. The museum staff should be knowledgeable and be able to give more advice. The temple should be opened to the public every day. For more information, there should be up to date brochures for tourists and more description in detail about the temple and the museum. All of these should be able to present the temple, Wat Phra Mahathat Woramahawiharn as a world heritage.

In this study, researchers have proposed ways to develop and improve the quality of services for Thai tourists to explore the Temple and Museum for most satisfaction.